

RPW/31472/2019 P
Data:2019-05-24

Krajowy Ośrodek Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym

09-500 Gostynin, ul. Zalesie 1A

tel. (24) 231 63 32, (24) 235 05 21, fax (24) 235 05 20

KOZZD/KD/415/2019

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPŁ.	2019 -05- 24
ZAL.	4 NR

Sz. P.
Przemysław Kazimirski
Dyrektor Zespołu
Krajowy Mechanizm Prewencji
Biuro Rzecznika
Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00 - 090 Warszawa

KMP. 574.1.2019.JZ

W nawiązaniu do Państwa raportu z dnia 05.04.2019r. uprzejmie informuję, że:

1. wszyscy pacjenci skierowani do Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie przebywają w nim na mocy decyzji sądowej. W przypadku dwóch osób stwierdzono występowanie u nich choroby psychicznej czyli psychozy. Wielokrotnie zwracaliśmy się w tych sprawach do sądu o zaniechanie terapii tych osób w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie i przeniesienie ich do szpitali psychiatrycznych, jednak sąd w żadnym przypadku nie zmienił decyzji. Pacjenci ci nadal przebywają na leczeniu w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie. W swoim raporcie nie zawarliście Państwo żadnej informacji na temat starań naszego Ośrodka podejmowanych w interesie tych pacjentów.

2. W raporcie zawarto sprzeczne oczekiwania w stosunku do naszego Ośrodka, które wynikają z tego, że do Ośrodka kierowani są również pacjenci z obniżonymi funkcjami poznawczymi, a jednocześnie oczekujecie, że będzie prowadzona psychoterapia grupowa wobec naszych pacjentów, co stoi w sprzeczności ze sobą.

3. W związku z brakiem regulacji prawnych dotyczących szczegółowego funkcjonowania pacjentów w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie, m.in. zasad

uczestniczenia przez pacjentów w praktykach religijnych, sankcji dyscyplinujących pacjentów, kierownik Ośrodka był zmuszony uregulować te sfery życia społecznego regulaminem wewnętrznym Ośrodka, gdyż nie byłoby możliwe poprawne funkcjonowanie Ośrodka bez takich jasno określonych zasad - panowałby chaos i bezpieczeństwo w Ośrodku byłoby na niskim poziomie. Częste zmiany tego regulaminu wynikały z bieżących problemów dnia codziennego, z którymi personel Ośrodka spotykał się na początkowym etapie działalności. Wszystkie te zmiany każdorazowo były dostępne dla pacjentów w każdym oddziale, we wskazanym miejscu i pacjenci byli o nich informowani. Wielokrotnie zdarzało się, że nowe zmiany wprowadzane w regulaminie były z korzyścią dla pacjentów, np. umożliwienie korzystania z infokiosku, wprowadzenie szerszego asortymentu zakupowego, możliwość korzystania z konsoli do gier w każdym oddziale, możliwość codziennego wysyłania listów - wcześniej listy były odbierane w określone dni tygodnia, jednak przychylnono się do prośby pacjentów dotyczącej tej kwestii.

5. Kierownik Ośrodka podejmuje stałe i intensywne starania dotyczące wybudowania nowego pawilonu i poprzez to rozwiązanie problemów związanych z codzienną egzystencją podopiecznych. Wiedza ta była wielokrotnie przekazywana pracownikom Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, a mimo to, ten fakt nie został odnotowany w raporcie.

6. Bezrefleksyjnie powielana przez pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich informacja uzyskana od pacjentów dotycząca tego, iż spacer odbywa się na drodze przeciwpożarowej jest nieprawdziwa. Spacer odbywa się na terenie rekreacyjnym Ośrodka, który jest zlokalizowany obok wcześniej wspomnianej drogi pożarowej. Znajduje się tam trawnik, boisko do siatkówki i ławki oraz parasole przeciwsłoneczne do dyspozycji pacjentów.

7. Poruszony w raporcie problem niewłaściwego zachowania pacjentów wobec kobiety umieszczonej w Ośrodku nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistości. Personel Ośrodka jest wyczulony na tego typu zachowania i każdorazowo reaguje na wszelkie przejawy dyskryminacji związanej z płcią. Dodatkowo Kierownik Ośrodka zatrudnił 3 kobiety na stanowiskach pracowników ochrony zatrudnionych w oddziale, w którym przebywa pacjentka, mając na uwadze polepszenie jej komfortu, co również nie zostało zaznaczone w Państwa raporcie. Nigdy nie miała miejsca sytuacja molestowania seksualnego na terenie Ośrodka w przypadku pacjenta ani pracownika. Gdyby Kierownik Ośrodka otrzymał informację o takim

przypadku, podjąłby niezwłoczne działania celem ochrony ofiary i wyciągnięcia konsekwencji prawnych wobec sprawcy.

8. dostęp pracowników Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dyssocjalnym do bieżącego obrazu z monitoringu we wskazanych przez Państwa miejscach jest konieczny i wynika z zasad bezpieczeństwa obowiązujących w Ośrodku. Natomiast dostęp do nagrań z monitoringu posiada wyłącznie 3 uprawnionych pracowników Ośrodka. Całkowitą nieprawdą są twierdzenia pacjentów dotyczące niewybrednego komentowania ich intymnych części ciała przez personel, ponieważ na obrazie monitora są one przysłonięte tzw. strefami intymności (na ekranie telewizyjnym jest to czarny lub biały prostokąt) i personel nie ma możliwości zobaczenia tych części ciała pacjentów, a co za tym idzie ich komentowania.

9. Żadne nieprawidłowe zachowania pracowników Ośrodka w stosunku do pacjentów polegające na używaniu słów wulgarnych, naśmiewaniu się z nich, nie mają miejsca, a już w żadnym wypadku nie występują przypadki ich złego traktowania w postaci szarpania, popychania, kopania i nadmiernego używania siły w przypadku stosowania przymusu bezpośredniego, na co istnieją bezsprzeczne dowody w postaci nagrań monitoringu, o czym również nie wspomniano w raporcie. Sytuacje te nie zostały zweryfikowane przez pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, którzy oparli swój osąd wyłącznie na jednostronnych relacjach pacjentów, nie podejmując próby wyjaśnienia tych doniesień u pracowników. Nigdy nie miała miejsca sytuacja zastraszania pacjenta, który wszedł na drogę sądową przeciwko Ośrodkowi. Niewyobrażalne dla kierownictwa Ośrodka jest, aby jedna z terapeutek zwróciła się do pacjenta słowami, że „był już zboczeńcem, pedofilem w łonie matki”. Żaden z pacjentów nigdy nie zgłosił takich zastrzeżeń czy skarg. Od początku istnienia Ośrodka, kierownictwo Ośrodka zwraca szczególną uwagę na kulturalne odnoszenie się personelu w stosunku do pacjentów i przełożeni cyklicznie przypominają o tym fakcie podległym pracownikom.

10. Ograniczenie możliwości kontaktu pacjenta za pomocą telefonu komórkowego podlega weryfikacji przez sąd. Decyzje sądowe, zawsze podtrzymywały stanowisko Kierownika Ośrodka w tym zakresie.

11. Ustawa z dnia 22.11.2013r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób obliguje Kierownika Ośrodka do zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów i personelu na terenie Ośrodka i daje mu uprawnienia do przeprowadzania kontroli przedmiotów

posiadanych przez pacjenta oraz pomieszczeń, w których przebywają pacjenci. Każda taka kontrola może zostać zweryfikowana przez sąd, gdyż pacjenci otrzymują stosowne zarządzenia w tych sprawach, od których przysługuje im odwołanie do sądu. W Ośrodku nie są przeprowadzane kontrole osobiste pacjentów i zawarte w Państwa raporcie informacje dotyczące tej kwestii są nieprawdziwe.

12. Wszelkie dokumenty dotyczące pacjenta są umieszczane w indywidualnej dokumentacji medycznej, co wynika z uregulowań prawnych.

13. W przypadku uwzględnienia sugestii pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących wyłączenia z obowiązkowych elementów umundurowania pracownika ochrony pałki służbowej, nie byłoby możliwości użycia jej w sytuacjach koniecznych. Pragnę podkreślić, że jak do tej pory, w czasie niemal pięcioletniej działalności Ośrodka, nigdy nie został zastosowany przez żadnego z pracowników ochrony przymus bezpośredni w postaci użycia pałki służbowej wobec pacjenta. Jeśli chodzi o stosowanie kajdanek w czasie badania lekarskiego, które odbywa się poza Ośrodkiem, to jest to pozostawione do decyzji lekarza konsultanta. Obecność pracowników ochrony zatrudnionych w Ośrodku w czasie badania lekarskiego przeprowadzanego poza terenem Ośrodka wynika wyłącznie ze względów bezpieczeństwa, występuje wtedy np. ryzyko ucieczki pacjenta. W przypadku prewencyjnego zastosowania przymusu bezpośredniego w formie założenia pasów obezwładniających na prośbę pacjentki, to istotnie miała miejsce taka sytuacja, co było spowodowane niedopatrzeniem ze strony personelu Ośrodka. Personel został pouczony o niewłaściwości takiej procedury i od tej pory taka sytuacja nie miała więcej miejsca.

14. Kierownik Ośrodka rozumie potrzeby pacjentów dotyczące uzyskania przepustek poza teren Ośrodka np. w przypadku pogrzebu członka rodziny, jednak regulacje prawne nie uwzględniają takiej możliwości, w związku z czym w razie konieczności, każdorazowo polecano pacjentowi zwrócenie się do sądu. Sąd Okręgowy w Płocku nigdy jednak nie udzielił pacjentowi zgody na przepustkę powołując się na obowiązujące przepisy prawa.

15. Umożliwienie pacjentowi osobistego kontaktu cielesnego z osobami bliskimi wiązałoby się z realnym ryzykiem przemycenia na teren Ośrodka np. narkotyków lub innych substancji psychoaktywnych.

16. Każdy z pacjentów posiada pełnomocnika, z którym może się kontaktować telefonicznie, listownie lub osobiście i nigdy nie miała

miejsca sytuacja ograniczania pacjentom dostępu do pomocy prawnej z ich strony. Wręcz przeciwnie, miała miejsce sytuacja, gdy Kierownik Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie z własnej inicjatywy poinstruował pacjenta odnośnie możliwości skorzystania z pomocy prawników działających pro bono, aby reprezentowali go w toczącym się postępowaniu sądowym.

17. Z doświadczenia zdobytego w czasie pracy z osobami z dyssocjalnymi zaburzeniami osobowości, wynika, iż ta dysfunkcja psychiczna znacznie utrudnia nawiązanie prawidłowych relacji terapeutycznych w czasie terapii grupowej, dlatego też preferowaną formą terapii prowadzonej w Ośrodku są indywidualne spotkania z psychologiem, seksuologiem i terapeutą odwykowym.

18. Kierownik Ośrodka popiera sugestie dotyczącą zapewnienia pracownikom wsparcia w formie szeroko pojętych szkoleń z zakresu praw pacjenta, sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją, kontaktu z trudnym pacjentem i rozwiązywania konfliktów. W chwili obecnej planowane jest podjęcie działań w tym zakresie, które nie naruszałoby bieżącego funkcjonowania Ośrodka. W miarę możliwości zostanie rozważona kwestia zorganizowania warsztatów superwizyjnych dla personelu Ośrodka.

19. Pracownik ochrony jest obecny w czasie spowiedzi pacjenta, jednak ze względu na znaczną odległość dzielącą go od miejsca spowiedzi, nie ma możliwości usłyszenia tej spowiedzi, co może być zweryfikowane na podstawie nagrań monitoringu.

20. W Ośrodku są zatrudnieni pracownicy resocjalizacji oraz terapeuci zajęciowi, którzy na spotkaniach z pacjentami pracują nad zagadnieniami dotyczącymi treningu umiejętności życiowych np. jeden z pacjentów, który nie posiada umiejętności pisania jest doskonalony w tym zakresie. Jeśli chodzi o trening umiejętności kontrolowania zachowań agresywnych, to są podejmowane działania, tak aby te zagadnienia zostały włączone w program terapeutyczny pacjentów.

21. Zgodnie z sugestią zawartą w raporcie przekazano personelowi medycznemu na każdym oddziale Protokół Stambulski celem zapoznania.

22. W dalszym ciągu nie ma możliwości w aktualnym miejscu zlokalizowania Ośrodka, zorganizowania kolejnego terenu rekreacyjnego ponieważ wiązałoby się to z koniecznością zatrudnienia znacznie większej liczby personelu, co przekracza w chwili obecnej możliwości finansowe Ośrodka.

23. Jeśli chodzi o kwestię przystosowania Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w Gostyninie dla osób

niepełnosprawnych, należy wskazać, że aktualne rozwiązania budowlane Ośrodka uwzględniają potrzeby osób z niepełnosprawnością ruchową. Budynek jest wyposażony w podjazd dla wózków oraz windę. Od początku działalności Ośrodka, w oddziale KOZZD 1 znajduje się sala pacjentów w pełni przystosowana do korzystania przez osoby niepełnosprawne, co pomimo wielokrotnych wizytacji, również w tym oddziale, uszło uwadze pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Sala ta jest wyposażona w poręcze przy sanitariatach, pod prysznicem znajduje się krzeselko, szerokość wejścia do łazienki jest na tyle duża, aby można było bez problemu wjechać tam wózkiem inwalidzkim. W przypadku przyjęcia do Ośrodka pacjenta z niepełnosprawnością ruchową, zostanie on umieszczony w tej sali.

Podsumowując refleksje związane z analizą wydanego przez Państwo raportu należy stwierdzić, że wiele informacji przedstawionych w tym dokumencie jest nieprawdziwych i nie zostały przez Państwa zweryfikowane. Jednocześnie w raporcie brakuje zasygnalizowania pozytywnych działań i rozwiązań podejmowanych przez Kierownictwo Ośrodka na rzecz pacjentów. Kreuje to negatywny obraz Ośrodka w świadomości społecznej oraz w świadomości pacjentów. Liczę, że w przyszłości raporty wydawane przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich będą w sposób rzetelny ukazywać rzeczywistą sytuację, która występuje w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym w Gostyninie.

Na prośbę pracowników, w załączeniu przekazuję również stanowisko personelu wobec omawianego raportu sporządzonego przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich.

Łączę wyrazy szacunku

Gostynin, dn. 16.05.2019r.

DYREKTOR
Krajowego Ośrodka Zapobiegania
Zachowaniom Dysocjalnym
dr n. med. Ryszard Wardeński

Do wiadomości:

- Pani Justyna Mieszalska, Dyrektor Departamentu Zdrowia Publicznego i Rodziny, Ministerstwo Zdrowia.

Krajowy Ośrodek Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym

09-500 Gostynin, ul. Zalesie 1A

tel. (24) 231 63 32, (24) 235 05 21, fax (24) 235 05 20

Sz. P.

Przemysław Kazimirski

Dyrektor Zespołu

Krajowy Mechanizm Prewencji

Biuro Rzecznika

Praw Obywatelskich

al. Solidarności 77

00 - 090 Warszawa

KMP. 574.1.2019.JZ

W związku z raportem przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur z wizytacji w tutejszym Ośrodku pragniemy odnieść się do zawartych tam wniosków, które w naszej ocenie są niezgodne z prawdą. Treści zawarte w raporcie są krzywdzące dla personelu Ośrodka i zarzucają mu niewłaściwe postawy. Wskazują na to, że zatrudnieni w Ośrodku pracownicy wykazują się brakiem kultury, brakiem profesjonalizmu i brakiem szacunku wobec pacjentów. W naszej ocenie wnioski Komisji świadczą o tym, że ocena funkcjonowania Ośrodka została dokonana nierzetelnie i nieobiektywnie, głównie w oparciu o informacje uzyskiwane od pacjentów. Obraz relacji pacjentów i pracowników został zafałszowany i stawia nas w niekorzystnym świetle, czemu zdecydowanie się sprzeciwiamy.

Pracownicy Ośrodka nie doprowadzają do sytuacji konfliktowych, nie prowokują pacjentów do zachowań agresywnych. Pokazują natomiast pacjentom, że sytuacje trudne można rozwiązywać przy pomocy dialogu i stanowią obiekty modelujące zachowania pacjentów. Nie mają również miejsca takie sytuacje, w których pracownicy ochrony wyzywają pacjentów, naśmiewają się z nich i zmuszają do wymijania siebie na korytarzu slalomem (tak jak zostało wskazane w raporcie).

W ocenie personelu liczba pracowników ochrony zatrudnionych w Krajowym Ośrodku nie jest zbyt duża i pozwala na zapewnienie

bezpieczeństwa zarówno personelowi, jak i pacjentom. Pacjenci Ośrodka wielokrotnie przejawiają zachowania agresywne, w tym czynną agresję, co wymaga niezbędnej interwencji pracowników ochrony. W sytuacjach, kiedy zachowanie pacjenta wymaga zastosowania wobec niego przymusu bezpośredniego w postaci zapięcia w pasy bezpieczeństwa konieczny jest udział co najmniej 5 pracowników. Jeżeli w tym samym momencie inny z pacjentów zachowałby się w sposób agresywny to liczba pracowników mogących zapewnić bezpieczeństwo na oddziale okazuje się niewystarczająca. Komisja tworząca raport nie wzięła takiej sytuacji pod uwagę, a jest ona realna i stwarzająca zagrożenie utraty zdrowia i życia zarówno pacjentów, jak i personelu.

Nigdy nie miały miejsca takie sytuacje, w których personel stosowałby przemoc fizyczną wobec jakiegokolwiek pacjenta. Nigdy również żaden z pacjentów nie był zastraszany w związku z prawnymi działaniami podejmowanymi przeciwko Ośrodkowi. Gdyby takie sytuacje miały miejsce pacjenci obawialiby się podejmowania tego typu działań. Liczba skarg kierowanych przeciw Ośrodkowi jest tak duża, co jednoznacznie świadczy o tym, że personel nie ingeruje w działania prawne pacjentów i nie wyciąga w związku z tym żadnych konsekwencji.

Nie zgadzamy się także z zarzutem iż pacjenci Ośrodka odnoszą się do nas z brakiem szacunku z powodu nieudolności naszej pracy. Odnosimy wrażenie, że Komisja przerzuca na nas odpowiedzialność za przejawy agresji ze strony pacjentów. Raport całkowicie pomija fakt, że osoby umieszczone w Ośrodku są dotknięte zaburzeniami osobowości dyssocjalnej i wszelkie przejawy ich nieprawidłowych zachowań są wynikiem patologii osobowości, a nie prowokowania ze strony personelu. Przejawiane przez pacjentów zaburzenia osobowości charakteryzują się tym, że mają oni wyraźną skłonność do obwiniania innych, lekceważenia norm i zobowiązań społecznych i nastawieni są na czerpanie korzyści przy braku uwzględnienia uczuć innych.

Personel medyczny Ośrodka, zarówno lekarze, jak i pielęgniarki z racji wykonywanego zawodu wykazują się wyjątkowym zainteresowaniem w zakresie występowania u pacjentów różnych dolegliwości, w tym śladów na ciele. Każdy taki przypadek, wbrew temu co zawierała w raporcie Komisja, jest traktowany z należytą powagą i szczegółowo dokumentowany. Pacjenci otrzymują niezbędna pomoc medyczną za każdym razem, kiedy ich sytuacja zdrowotna tego wymaga. Pielęgniarki obecne na dyżurze wykazują zainteresowanie każdym pacjentem i w takim samym stopniu. Podejmują rozmowy z

pacjentami wielokrotnie w ciągu dnia, włączają się do ich codziennej aktywności i mają szansę na odpowiednią obserwację pacjentów. Pacjenci Ośrodka mają świadomość tego, że w każdym momencie mogą zwrócić się do pielęgniarki o pomoc, czy poradę.

W związku z zarzutem, iż terapeuci Ośrodka w stosunku do pacjentów przejawiają niewłaściwe zachowania i posługują się obraźliwym językiem chcemy jednoznacznie zaznaczyć, że każdy z terapeutów przestrzega zasad etyki zawodowej i nie działa na szkodę pacjenta. Byłoby niedopuszczalnym używanie wobec pacjentów określeń typu „zbocheniec”. Kierując się dobrem pacjenta i nadrzędnymi celami terapeutycznymi zawsze podkreślane jest, że pacjenci mają szansę na opuszczenie Ośrodka i jest to ważnym elementem motywacyjnym w terapii. Kierowanie do pacjentów komunikatów, że nigdy nie opuszczą Ośrodka byłoby nielogicznym działaniem, zaprzeczającym istocie pracy terapeutycznej. Warto zaznaczyć także, że znaczna część pacjentów uczestniczy regularnie w spotkaniach terapeutycznych. Komisja wskazała na nieprofesjonalne prowadzenie dokumentacji psychologicznej. Niezgodnie z prawdą uznała, że pacjenci mają wgląd do notatek psychologów. Notatki te zawierają tylko podstawowe informacje o przebiegu sesji terapeutycznej i nie podlegają wglądowi przez inne osoby. Dlatego też jest dla nas niezrozumiałe dlaczego osoby wizytujące zapoznawały się z treścią przebiegu sesji terapeutycznych. Zaskakujący wydaje się również wniosek o tym, że psycholodzy podczas spotkań z pacjentami nie przestrzegają podstawowych zasad psychoterapii i są oceniający, wytykają błędy i narzucają swój światopogląd. Jest to informacja uzyskana od pacjentów, a w żaden sposób nie zweryfikowana.

Nie prawdą jest również, że pacjenci podczas spotkań terapeutycznych mają zakładane karty agresji, w sytuacji, kiedy wyrażają swoje emocje w sposób ekspansywny i z użyciem wulgaryzmów. Karty agresji zakładane są po spotkaniach jedynie wtedy, kiedy w ocenie psychologa wulgaryzmy użyte przez pacjenta wykraczają poza zwykłą ekspresję emocji, a są obraźliwe w stosunku do innych ludzi bądź wprost sugerują użycie przez pacjenta agresji czynnej. Takie sytuacje podlegają jednak ocenie osobny prowadzącej dane spotkanie, a nie ocenie Komisji na podstawie relacji pacjentów.

Oдноśnie Kart Agresji należy stwierdzić, że zakładane są one wyłącznie wtedy, kiedy zachowanie pacjenta jednoznacznie można uznać za agresywne. Ich liczba świadczy jedynie o tym, z jaką skalą zachowań agresywnych spotykają się na co dzień pracownicy Ośrodka. Zarzut komisji, iż ich liczba jest zbyt duża sugeruje, aby lekceważyć

agresywne zachowania pacjentów, zagrażające życiu i zdrowiu. Komisja wskazuje także że są one wynikiem nieprawidłowego podejścia personelu. W naszym przekonaniu takie wnioski potwierdzają, że dokonana ocena funkcjonowania Ośrodka była nierzetelna i nieobiektywna.

Przypominanie personelowi pracującemu w Ośrodku Krajowym w Gostyninie, iż powinni traktować pacjentów z szacunkiem jest sytuacją krzywdzącą. Sugeruje to, iż pracownicy Ośrodka są pozbawieni kultury osobistej. Należy zaznaczyć, że w Ośrodku obowiązuje bezwzględna zasada zwracania się do pacjentów w formie Pan/Pani. Wnioski komisji wskazują, że personel Ośrodka jest pozbawiony profesjonalizmu, a jego działania są nierzetelne. Pracownicy Ośrodka stanowią wyspecjalizowaną kadrę i uznajemy za poniżające wskazania do przypominania nam o zasadach kultury. W swoim raporcie Komisja nie wzięła pod uwagę charakteru zaburzeń pacjentów tutejszego Ośrodka, który powoduje odbieranie przez nich neutralnych zachowań personelu, wynikających z obowiązków służbowych jako wrogich, nastawionych przeciwko nim. Pacjenci stawiają się w roli ofiar działania personelu, a jednocześnie nie potrafią w sposób krytyczny odnieść się do własnych zachowań, które są nieprawidłowe i agresywne. Umniejszają znaczenia tych zachowań, usprawiedliwiają je, bądź przerzucają za nie odpowiedzialność na personel Ośrodka.

Biorąc pod uwagę treść całości raportu wyrażamy ubolewanie w związku z tak krzywdzącą i nieadekwatną oceną naszej pracy. Działania personelu zostały ocenione w dużej mierze na podstawie relacji pacjentów, którzy przedstawiają wiele nierzetelnych opisów sytuacji. Informacje te nie zostały skonfrontowane ze stanowiskiem personelu KOZZD i uznano, że rzeczywiście miały miejsce, co jest jednak niezgodne z prawdą.

Z wyrazami szacunku,

Pracownicy Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom
Dyssocjalnym w Gostyninie

Gostynin, dn. 16.05.2019r.

Krajowy Ośrodek Zapobiegania
Zachowaniom Dysocjalnym
09-500 Gostynin ul. Zalesie 1A

KOZZD/KD/415/2019

„OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE – POLOGNE
umowa Nr ID 262747/W z Poczta Polska S.A.
z dnia 05.03.2014r. Nadano w UP Gostynin”

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2019 -05- 24

ZAL. NR

Sz. P.
Przemysław Kazimirski
Dyrektor Zespołu
Krajowy Mechanizm Prewencji
Biuro Rzecznika
Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00 – 090 Warszawa

KMP. 574.1.2019.JZ

POLECONY

R

00459007734714786835

00459007734714786835

(00)459007734714786835